

OBISK NA DOMU

Nov poklic: varuhinja na domu

„Otroke obožujem...!“

OBISKALI SMO NADO MUŠIČ, VARUHINJO IZ VIŽMARIJ

NADA MUŠIČ je že skoraj leto dni varuhinja na domu. V varstvu ima 5 otrok: Alenko, dve Špeli, Nevena in Tino. Ti otroci niso starejši od dveh let in pol. Za nameček pa ima Nada Mušič, ki živi v KS Vižmarje na Pipanovi 15 v občini Šiška, še tri svoje otroke: dva dečka in deklico. Najstarejši je star 8 let, najmlajši pa 16 mesecev. Pravi, da ima strašansko rada otroke, sicer jih ne bi imela v varstvu. Pa tudi njeni otroci so nad novim poklicem svoje mame navdušeni. Prepričani so, da

ljena stvar. Tako so vsi hkrati vzkliknili, da bi se raje še malce igrali. A varuhinja ni popustila. Zapeli so še pesmico — vsi skupaj, nato pa je njihova »druga mama« povedala še zgodnico o Rdeči kapici, zatemnila sobo in kmalu zatem so čisto utihnil.

• »Veste, ponavadi gredo čisto radi spat in vsi tudi zaspijo, upirajo se le iz navade. Le včasih, če nekdo res ne more zaspiti, ga vzamem k sebi v kuhinjo, da ne moti s svojim čebljanjem drugih pri spanju.«

• Ko je mimogrede pospravila kuhinjo in prisedla za mizo, nam je še povedala, da je bila 7 let šivilja, potem pa je po rojstvu drugega sina ostala doma, ker je bil bolehen. Nato je rodila še hčerko in seveda ni šla zaradi nove družinske članice v službo, čeprav si je želela še kaj delati. Potem so jo obiskali predstavniki VVZ Rezke Dragarjeve in ji predlagali, da bi postala varuhinja na domu. Ker je imela primerne prostore in ker ima otroke rada, je z navdušenjem sprejela njihov predlog.

• »Zelo rada se ukvarjam z otroki in najbrž bom kar ostala varuhinja«, je nadaljevala. »Kot varuhinja imam iste pravice in dolžnosti kot ostali delavci v združenem delu. Tako sem socialno zavarovana, tečejo mi službena leta, dobivam bone za prehrano itd. Za varstvo enega otroka dobim 500 dinarjev, 300 dinarjev na otroka pa dobim še za najemnino in kurjavo ter zato, ker varujem otroke več kot 8 ur. Navadno pripeljejo starši otroke ob pol šestih, iskat pa jih pridejo do štirih popoldan. S plačilom sem zelo zadovoljna, čeprav bi otroke varovala tudi za manj de-

Nada Mušič ima zelo rada otroke — zato se je tudi odločila za to delo

so vsi skupaj ena velika družina. Tudi mož se rad ukvarja z njimi, saj meni, da prinesejo šele otroci v vsako hišo nekaj življenja in veselosti. In več jih je, bolj je veselo. Pri njih prav gotovo je.

• Ko smo vstopili, so bili otročki ravno pri kosilu. Trije so sedeli za mizo, enega je Nada Mušič hranila z žlico, ker je še premajhen, da bi znal sam jesti, njena hčerka pa se je igrala v stajici. Kosilo je šlo vsem malčkom, ki so že prav mojstrsko držali žlice v rokah, prav hitro v njihove želodčke. Jedli so namreč kot za stavo. Vmes pa so veselo čebljali.

• Po kosilu pa je bilo treba seveda spat. Najbrž ni treba posebej poudarjati, da spanje tudi pri teh otrocih ni najbolj priljub-

narja, saj je moj »konjiček« ukvarjanje z otroki.

• Naj še omenim, da mi je vrtec preskrbel opremo sobe in še vse potrebščine, ki jih varuhinja potrebuje: vse od pleničk do igračk. Pa tudi hrano za otroke mi pripeljejo dvakrat na dan iz VVZ Rezke Dragarjeve. Tako za malčke, ki jih varujem, ne kuham sama in se jim zato lahko veliko bolj posvečam. Vrtec pa mi nudi tudi strokovno pomoč, je sklenila svojo pripoved Nada Mušič.

• V čem se torej varstvo v drugih družinah razlikuje od tako imenovanega »črne-ga varstva«? Predvsem v tem, da so varuhinje za družbeno nadzorovano varstvo izbrane, vključene v najbližji vrtec, ki jim nudi vso pomoč, njihovo delo pa tudi nadzoruje. Pa tudi starši plačujejo za svojega otroka največ 70 in najmanj 30 odstotkov od stroškovne cene, kot če bi imeli otroka v vrtcu.

• Ne nazadnje velja še opozoriti, da imajo varstvene družine še neko prednost. Ugotovili so že, da pri teh družinah skoraj ni nalezljivih otroških bolezni, ki tako rade izbruhnejo v vrtcih. Torej bi lahko v te družine vključevali tudi bolj občutljive malčke. In ne samo to. Glede na to, da je pred vrati ljubljanskih vrtcev še nekaj nad 5.000 otrok, med njimi največ dojenčkov, bi kazalo družbeno nadzorovano varstvo v našem mestu še bolj pospešeno razvijati, tudi v Šiški, kjer rastejo nove soseske — tam je seveda največ mladih družin — kot po tekočem traku.

Neva Zeleznik
Foto: France Kmetič

Cicibanov praznik

4. novembra smo praznovali krajevni praznik v KS Komandanta Staneta. V praznovanju so se vključili tudi predšolski otroci VVZ Andersen. Ob pomoči vzgojiteljic so pripravili razstavo risb na temi Komandant Stane in krajevna skupnost.

Z vzgojiteljicami so se pogovarjali, kaj je krajevna skupnost.

Iz časopisa, ki so ga ob tej priložnosti pripravili otroci, je razvidno, da so sprva težko razumeli izraz krajevna skupnost. Otroci so povedali, da je krajevna skupnost »tisto, če so bloki skupaj«. Kmalu pa so spoznali, da v krajevno skupnost spada tudi trgovina, cvetličarna, šola, vrtec, igrišče...

Zakaj nosi naša krajevna skupnost ime Komandant Stane? Tudi na to vprašanje so otroci kmalu našli odgovor: Komandant Stane je bil dober in je vodil partizane. Otroška domišljija je ob razgovorih, poslušanju plošč, ogledovanju partizanskih fotografij upodobila komandanta Staneta kot velikega in močnega junaka, ožarjenega v soncu.

Sonja ČERNE

114 OTROK V VARSTVENIH DRUŽINAH

V Ljubljani kljub pospešeni gradnji iz sredstev obeh samoprispevkov ne moremo zagotoviti varstva v VVZ vsem otrokom — še posebno ne dojenčkom — ki bi ga potrebovali. Pri tem iskanju smo se odločili za družbeno nadzorovano varstvo v drugih družinah.

Tako imamo sedaj v treh ljubljanskih občinah (Šiški, Vič-Rudnik in Moste-Polje) po nekaj več kot letu dni, odkar je varstvo v drugih družinah začelo, 24 takšnih družin, kjer je našlo svoj drugi dom 114. otrok. Tovrstno otroško varstvo je organizirano le za otroke od 8. meseca do 5. leta starosti, potem pa jim zagotovijo mesto v najbližjem vrtcu, varuhinja pa dobi v varstvo drugega otroka.

